

Протокол

№

гр. София, 04.05.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в публично заседание на 04.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **9240** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК.
На именното повикване в 16.55 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – З. АЛ И. - редовно призован, явява се лично и се представлява от адв.О., с пълномощно по делото, към жалбата.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“ В МВР - редовно призован, представлява се от юрк. Ч., с пълномощно по делото.

СГП - редовно призована, не изпраща представител.

Страните/поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА писмо вх.№ 3493/26.01.2023 г. от ДАБ, с което представя заверено копие на молба рег.№ РД09-3876/17.10.2022 г.; молба вх.№ РД 09-3944/20.10.2022 г. и молба рег.№ УП 21902/20.10.2022 г.

ДОКЛАДВА молба от дирекция „Миграция“ от 31.01.2023 г., с която представят

копие от възражение № 536400-8018/28.02.2022 г., ведно с удостоверение за граждански брак, удостоверение за раждане и протоколно определение от 11.01.2022 г. на СГС нак.дело 5038/2021 г.

Адв.О.: Да се приемат докладваните доказателства. Представям заверени копия на писмени доказателства въз основа на издаденото ни съдебно удостоверение: регистрационната карта, издадена от ДАБ, валидна до 20.07.2023 г.; доклад относно жалбоподателя от затвора С., 30 „К.“ и 31 заповеди относно жалбоподателя за ползване на годишен отпуск и за получените от него награди.

Юрк. Ч.: Предоставям на Съда за приемането им. Няма да соча други доказателства.

По доказателствата, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА днес представените и днес докладваните писмени доказателства.

Пристъпи се към разпит на допуснатите свидетели на жалбоподателя.

В залата се въведеха свидетелите и Съдът сне тяхната самоличност:

А. З. Ал И., на 18 г., български гражданин, неосъждан, син на жалбоподателя, желая да свидетелствам.

С. Г. Г. на 47 г. български гражданин, неосъждана, съпруга на жалбоподателя.

Предупредени за наказателната отговорност която носят по реда на чл.290 от НК.

Свидетелят А. З. Ал И.: Желая да свидетелствам.

Свидетелката С. Г. Г.: Желая да свидетелствам.

Съдът разясни на свидетелите, че могат да откажат да дадат отговор на определен въпрос, като посочат причината за това, ако своите отговори биха причинили на себе си или на жалбоподателя непосредствена вреда, опозоряване или наказателно преследване.

Свидетелите обещаха да кажат истината.

От залата си изведе свидетелката С. Г..

Разпит на свидетеля А. И.

Свидетелят на въпроси: От пет-шест годишен имам спомен за баща си, от тогава са ми спомените за него. Имаше период, когато не го виждах, той беше в затвора. Аз съм български гражданин. От една година се върна от затвора, живеем у нас аз, мама и татко. Живеем в кв.Н. 2, бл.202. Той не може да чете и пише на български, в къщи говорим на български език. Аз не мога да кажа какви близки има той в С., никога не съм ходил и не мога да кажа дали там има приятели. Не съм виждал негови приятели да идват вкъщи. В момента уча, предстои ми да завърша другата година.

Съдът и страните нямаха други въпроси към свидетеля и той беше освободен от залата, като му се върна документа за самоличност.

В залата се въведе свидетелката С. Г..

Разпит на свидетелката С. Г..

Свидетелката на въпроси: Връзката ни със З. Ал И. е от 1998-1999 г. Аз бях разведена, имах син, той ме прие с детето, отгледа го като свой син. Второто ми дете е от брака ми със З.. От дома ни отсъстваше 12 години, беше в затвора, чували сме се няколко пъти, ходила съм веднъж или два пъти на свиждане в затвора, майка ми ходеше на в повечето случаи на свиждане. Аз бях разочарована. Не е лесно сама с две деца и то момчета, цели 12 години да издържиш. Майка ми почина и аз бях зле, тогава реших да му простя, да сме заедно, за да си гледа детето. Уморена съм, искам да му се даде

възможност да остане тук, да ми помага за детето. За момента сме заедно в едно домакинство, аз, той и А. (неговият син), другият ми син живее отделно. Сега в семейството цари разбирателство. Живеем в Н. 2, бл.202. В С. съм пътувала много пъти, когато бяха живи родителите му. Като починаха родителите му, спряха всякакви връзки, той не общува с никого от там. Тук има някои приятели от 20 години. Сега са останали един-двама, преди години идваха вкъщи. Единият почина, с другия поддържа връзка, аз го познавам. З. може само да говори на български, не може да пише и чете на български и арабски. Исква да остане в България и да е български гражданин. Правим опити от доста години да узакони престоя си в България, ходили сме на интервюта. Той няма гражданство, искаме постоянно пребиваване в страната ни. Правилни са ни проверки да не е фиктивен брак ни, преди затвора живеехме заедно, непрекъснато бяхме заедно.

Съдът и страните нямаха други въпроси към свидетеля и той беше освободен от залата, като му се върна документа за самоличност.

Страните /поотделно/ - Няма да сочим други доказателства и нямаме искания по доказателствата.

Поради изчерпване на доказателствените искания, СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. О.: Моля да уважите жалбата по съображения подробно изложени в нея и да отмените заповедта на директора на дирекция „Миграция“ като незаконосъобразна поради неспазване на определената форма, съществено нарушение на производствените превила, противоречие с материално правните разпоредби и противоречащи на целта, на закона. Независимо от цитираното в чл.44, ал.2 от ЗЧРБ в заповедта, не са отчетени обстоятелствата посочени в същия текст. Погрешно е отбелязано, че той няма деца, а има син, не е отчетено обстоятелството, че пребивава в страната ни от 1997 г., а не от 2000 г. Пристигнал е с кратковременна виза, впоследствие е получил дългосрочна, като след това е получил и постоянно пребиваване в България. Директорът на дирекция „Миграция“ не е съобразил представените доказателства. Той е изтърпял наказание „лишаване от свобода“ и за добро поведение е освободен условно предсрочно, като за остатъка от наказанието е определена пробационна мярка. Вече от една година е на свобода, не може да работи, няма данни да е нарушил режима на пробация. Поддържам подробно изложеното в жалбата.

Юрк. Ч.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана и да потвърдите обжалваната заповед като правилна и законосъобразна. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

Жалбоподателят: Имам син и искам да расте с мен, да му помагам. Знам, че има поговорка „Има грешка, има и прошка“, искам да остана в България.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 17.33ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: